

[Udenrigsministeren.]

Stormagterne. De Former, hvorunder vor fremtidige Medvirken kan ske, er som nævnt endnu ikke afgjort. Ligesom Tysklands øvrige Nabolande maa vi foreløbig afvente Resultatet af de fire Udenrigsministres Møde i Moskva.

Ordføreren for Forespørgerne (Stærmose): Jeg takker den højtærede Udenrigsminister for den Redegørelse, der nu er givet, en Redegørelse, som jeg ikke er tilfreds med. Kun paa et eneste Omraade fremkom Udenrigsministeren med en Udtalelse, der kunde lede os til nogen Forstaaelse af et af Punkterne i den Politik, der er ført, nemlig med Hensyn til Mulighederne for at opnaa Mindretalsrettigheder ogsaa for den sydslesvigske dansksindede Befolkning.

Den højtærede Minister omtalte den Tvivl, som hersker i mange Kredse med Hensyn til Muligheden af at faa Mindretalsrettigheder anerkendt og at faa dem anerkendt paa en saadan Maade, at der er en ansvarlig international Instans, som kan afgøre de Konfliktspørgsmaal, som disse Rettigheders Tildeling kan rejse. Den højtærede Udenrigsminister omtalte her, at der i September Maaned var skabt et Præcedens for, at Stormagterne ogsaa efter denne Krig kunde tænkes at ville gaa ind for garanterede Mindretalsrettigheder, altsaa Mindretalsrettigheder, som blev overvaaget af et bestemt internationalt Organ, saaledes som Tilfældet var under Versaillestraktaten med den Institution for Mindretallene, Folkeforbundets Minoritetskomité, som efterhaanden udvikledes i Løbet af 1920erne. Det Eksempel, der nævntes, var det tyske Mindretal i Tyrol, hvis nye Forhold var blevet ordnet under Fredstraktaten mellem Østrig og Italien. Jeg vil gerne være helt klar over, i hvor høj Grad den højtærede Udenrigsminister vil betragte netop den Aftale, det, der her er fastlagt, som et Mønster for det, der ønskes med Hensyn til Sydslesvigerne. Det, der nemlig er Tale om her, er, at et Mindretal, som allerede tidligere, efter forrige Verdenskrig, var traktatmæssigt defineret og altsaa inde under et Kataster, faar fornyet sit Kataster. Jeg vil gerne spørge, om dette, at den højtærede Udenrigsminister nævner dette Præcedens her, betyder noget i Retning af, at han stiller sine Forhaabninger til en fremtidig Ordning for Danskerne i Sydslesvig ind paa, at vi nu skal have en Katasterordning indført i Sydslesvig. Det er ikke helt ved Siden af at stille dette Spørgsmaal, fordi adskillige Forholdsregler, som har

været paatænkt, og som ogsaa har været forordnet fra de nuværende britiske Besættelsesmyndigheders Side over for den danske Bevægelse i Sydslesvig, har tenderet meget stærkt i Retning af en Katasterordning. Jeg kan for mit Vedkommende ikke paa nogen Maade give Medhold til en Tankegang, der blot antyder et Katasterforhold.

Hvis vi nu gaar ud fra, at Resultatet af Regeringens nuværende Sydslesvigpolitik bliver, at der opnaas almindelige borgerlige Frihedsrettigheder for den sydslesvigske Befolkning, saaledes som Kravet er stillet i Noten af 31. Januar, ja, saa er der jo en Ting, som maa siges at staa i en meget nær, ja, en helt uundværlig Forbindelse med, at der paa lidt længere Sigt kan være Virkelighed i disse Mindretalsrettigheder, og det er, at der samtidig opnaas den Adskillelse fra Holsten, som skal give den eneste reelle Sikkerhed for et frit Dagligliv for den sydslesvigske Befolkning. Den højtærede Udenrigsminister kom ikke ind paa at vurdere Mulighederne for en Opfyldelse af dette Krav om administrativ Adskillelse af Slesvig fra Holsten. En Vurdering af Mulighederne for Opfyldelsen af dette Krav maa føre til den Anskuelse, at Kravet kun kan blive placeret rigtigt til Behandling under den kommende Fredskonference, hvis der fra dansk Side stilles Krav om en Folkeafstemning i Sydslesvig for den fastboende Befolkning. Efterhaanden ligger Sagen saaledes, at det kun er dette Kravs Rejsning, der overhovedet vil kunne medføre, at Sydslesvig adskilles fra Holsten, nemlig som Forberedelse til en kommende Afstemning med efterfølgende Grænseregulering. Det er efter min Mening den eneste Mulighed, der er, for, at dette vigtige danske og sydslesvigske Krav kan blive anbragt paa den udenrigspolitiske Dagsorden.

Hvad berettiger nu til en saadan Anskuelse? I September Maaned blev der fra britisk Side foreslaaet 3 forskellige Løsninger af det sydslesvigske Spørgsmaal. Man spurgte den danske Regering, hvad den vilde, og man tilsagde Medvirken, saafremt den danske Regering vilde have Indlemmelse, eller vilde gennemføre Folkeflytning, eller vilde have afholdt en Afstemning med paafølgende Grænseflytning. Jeg synes, det er værd at erindre sig, hvad der dengang laa bag Fremsendelsen af denne engelske Note. Vi udtalte allerede dengang fra vor Gruppes Side Tilfredshed med denne Note, men den almindelige og ansvarlige Reaktion var jo den, at man var fornærmet over, at en Note af saa ultimativ Karakter